सर्गः २ अथैकधेनोरपराधदण्डाद्गुरोः कृशानुप्रति माद्विभेषि । शक्योऽस्य मन्युर्भवता विनेतुं गाः कोटिशः स्पर्शयता घटोघ्नीः ॥ ५९ ॥ तद्रक्ष कल्याण परम्पराणां भोक्तारमूर्ज्जस्वलमात्मदेहं । मही तलस्पर्शनमात्रभिन्नमृद्धं हि राज्यं पदमैन्द्रमाहुः ॥ ५० ॥ एतावदुक्त्वा विरते मृगेन्द्रे प्रतिस्वनेनात्म गुहागतेन । शिलोच्चयोऽपि क्षितिपालमुच्चैः प्रीत्या तमेवार्थमभाषतेव ॥ ५१ ॥

अथेति । किम्बा एकधेनोरपराधस्य दण्डात् हेतोः वशिष्ठात् गुरोः त्वया मन्युः कोपोऽपनेतुं शक्यः किं० वशिष्ठात् कृशानोः अग्नेः शङ्कशात् किं० त्वया कोटिशः गाः स्पर्शयता ददता किं० गाः घटद्रव उधोयासां ताः ॥ ४९ ॥ तदिति । तस्माद्धेतोः त्वं आत्मनः शरीरं रक्ष किं० शरीरं मङ्गलानां समूहस्य भोक्तारं पु० किं० ऊर्जस्वलं बलवत् पुनः सर्व्वे जनाः तव राज्यं इन्द्रस्य स्थानं आहुः किं० राज्यं ऋद्धं सम्पत्तियुक्तं पु० किं० पृथ्वीतलस्य स्पर्शनमात्रेण भिन्नं ॥ ५० ॥ एतावदिति । एतावदुक्त्वा सिंहे विरते सति शिलोच्चयः हिमाचलः स्नेहेन राजानं प्रति उच्चैः स्वरेण तमेवार्थं अभाषत इवोत्प्रेक्षते केन प्रकारेण प्रति स्वनेन शब्देन किं तेन गुहायां आगतेन ॥ ५१ ॥